

NORMINOR

MEDLEMSBLAD FOR NORDISK MORRIS MINOR KLUBB

Nr. 4 · Jubilæums nr. 2018 · 41. årg.

NORMINOR

Nordisk Morris Minor Klubb, Larsen Stevns Vænge 17, 5220 Odense SØ
CVR-nr. 33828462

Stiftet i Oslo den 18. september 1978

www.nmmk.dk Mail: info@nmmk.dk

Medlem af Motorhistorisk Samråd (MhS) og Landsforbundet af Motorhistoriske Kjøretøjsklubber (LMK).

Bestyrelsen - 2018

Formand	Henrik Hansen, Søndergade 12, DK-4653 Karise, Tlf. +45 2962 4712, Mail: hh@nmmk.dk
Næstformand	Kim Arne Fjeld, Syrgjerdinga 13, Trønnes, N-2480 Koppang, Tlf. +47 9005 4531, Mail: kaf@nmmk.dk
Kasserer	Lars Petersen, Larsen Stevns Vænge 17, DK-5220 Odense SØ, Tlf. +45 3093 6140, Mail: lmsp@nmmk.dk
Sekretær	Poul Matthiesen, Violvej 1, DK-6400 Sønderborg, Tlf. +45 2392 4466, Mail: pm@nmmk.dk
Redaktør	Søren P. Villadsen, Højløkkevej 46, DK-7100 Vejle, Tlf. +45 2340 1040, Mail: spv@nmmk.dk

Kontingentet udgør pr kalenderår

Normal betalingsfrist er 30. januar

A-medlemmer har alle fordele og rettigheder med klubbladet: DKK 330,- | SEK 350,- | NOK 330,- | € 44,-

H-medlemmer har alle fordele og rettigheder uden klubbladet: DKK 150,- | SEK 170,- | NOK 150,- | € 20,-

Danmark: Danske Bank reg.nr. 1551 konto 3364712

Sverige: Länsförsäkringar Bank 9023 6756534

Norge: DnBNOR 7877 08 12029

Klubbladet, nyhedsbreve via mail og hjemmesiden

Klubbladet NORMINOR udgives 5 gange om året i et oplag på 750 stk pr nummer:

Nr 1	Januar-Februar	Deadline for indlæg er 1. december
Nr 2	Marts-April	Deadline for indlæg er 1. februar
Nr 3	Maj-Juni	Deadline for indlæg er 1. april
Nr 4	Juli-September	Deadline for indlæg er 1. juni
Nr 5	Oktober-December	Deadline for indlæg er 1. september

Indlæg til alle medier sendes til redaktør Søren P. Villadsen på norminor@nmmk.dk

Teknisk redaktør er Peder Mikkelsen, Pejrupvej 30, DK-5560 Årup, +45 2126 4052, dr-morris@live.dk

Tryk: TRYKogPRINT.dk, Østergade 1, 5881 Skårup Fyn, info@trykogprint.dk

Jubilæumsskrift 1978-2018

Af A-1293 Jens Erik Hoff Kjeldsen, Aalborg

Så er NMMK's Jubilæumsskrift 1978-2018 klar til dig.

Bestyrelsen satte dette projekt i gang i efteråret 2017, den kontaktede undertegnede og spurgte, om jeg ville være tovholder og redaktør på projektet, og det sagde jeg selvfølgelig ja til.

Sænummeret her forsøger at belyse Nordisk Morris Minor Klubb's 40 årige historie, primært set ud fra nogle tidligere formænds og andre medlemmers subjektive indlæg.

Der er mange måder at gribe et jubilæumsskrift an på – bestyrelsen og undertegnede har opfordret nogle bestemte medlemmer fra Danmark, Norge og Sverige til at komme med deres historiske tilbageblik – det har været vores valg, og det er gjort i den bedste mening.

Der er nok af læsestof at glæde sig til – Go' Fornøjelse....☺☺

I ønskes en rigtig god læselyst og et godt jubilæumsår med vores favoritbil - Morris Minor.

MEDLEMSMATTRIKKEL pr. 1-12-80

A-001 Ole J.Stby Cab.1951 u.reg.*2d.1960	Persbråtan 2,Oslo 3, Norge u.reg.*4d.1957 BL-24673 u.reg.*V.vogn SO-13147
A-002 Olaf T.Engvig 2d.1960 reg.nr. DC-60316	Bygdynesveien 33,Oslo 2, Norge *V.vogn 1960 r.nr.VD-55916
A-003 Ejjell E.Stby 2d.1961 r.nr. DB-19584	Newjen, N-2240 Magnor, Norge
A-004 Eirin M.Stby Traveller 1960 r.nr. VD-17123	Stockholmsgt.21,Oslo 5,Norge
A-005 Olav Bjerge 2d.1954 u.reg *2d. 1961	Teatergt. 24, N-2000 Lillestrøm, Norge r.nr.CO-51366 u.reg.(Jub.modell,chassinr1000012
A-006 Ole A.Benjaminson 2d.1967 r.nr. LM-30903	Idrettsvei 8,N-3109 Lofta-Elk, Norge
A-007 Karl Kristoffersen 2d. 1950 r.nr. DC-70655	Brobekkn. 30, Oslo 5, Norge
A-008 Bjarne Jonsson Cab. 1957 r.nr.BRO-813	Kungsvägen 6a, S-633 40 Ekkilatuna,Sverige *2d.1959 u.reg.
A-010 Jan-Einar Pettersen 4d.1955 r.nr. HMU-657	PL-410, S-660 20 Pengersfors, Sverige
A-011 Jonny Classon 2d. 1961 r.nr.GKN-892	Månstenvägen 25 D,S-573 00 Tranås,Sverige
A-012 Rolf Lindblom 2d.1961 r.nr. UJL-309	Märsagan 31,SP-109 60 Hangö, Finland
A-013 Ralph Sundberg 2d. 1960 r.nr.DAG-378	Göketorspgt.32A,S-416 56 Göteborg,Sverige
A-014 Henrik de Voss V.vogn 1970 r.nr. EJ-97089	Hofvej 20,DK-3600 Fr.Sund,Danmark
A-015 Olav Naustdal Traveller 1960 u.reg. *	N-6943 Naustdal, Norge *Pick-up 1960 u.reg.
A-016 Jens Chr. Jensen 2d.1951 u.reg. * 2d.1971 r.nr. HD-20385	Hertoftv.14,DK-2700 Børnshejg,Danmark
B-017 Mona Beichmann (B-medlem)	Eikskollen 13, N-1345 Østerås, Norge
B-018 Gina Halseth (tidl.A medlem)	Folke Bernader vei 2,Kringsjå,Oslo 8,Norge
A-019 Fred Ljone 4d.1957 u.reg.* Traveller	Nico Hambrosv. 10, Oslo 9,Norge u.reg.
A-020 Johnny Hansen	Gillesager 266,13TV,DK-2650 Hvidovre,Danmark
A-021 John Schou Jensen 2d.1970 r.nr.HS-36387	Hvejselvej 44,DK-7300 Jelling,Danmark
A-022 Søren Jonsson 2d.1961 r.nr.CAG-559	PL-6062,S-542 00 Mariestad, Sverige
A-023 Vidar Andersen Pick-up 1969 r.nr. LH-29593	Ilebrekke, Slagen,N-3100 Tønsberg,Norge
A-024 Ingvar Olsson 4d.1952 r.nr. KKS-123	Tomtåns 1987,S-816 00 Ockelbo, Sverige
A-025 Conny Panduro 2d.1970 r.nr.BK-55663	E.F.Jørgensensvej 25,DK-7100 Vejle, Danmark
A-026 Hans Volden, 2d.1953 r.nr.AA-13413	Saxegaardsgt.3, Oslo 1,Norge *Varevogn 1960 r.nr.VD-80731 (u.reg)
A-027 Ingemar Persson Cab.1954 r.nr.CCR-295	NHvervågen 6, S-372 00 Ronneby,Sverige
A-028 Stefan Iwanowski 2d.1954 r.nr.BKF-892	Ivar Vidfannes gt.15,S-126 52 Hagersten,Sver *4d.1956 r.nr.BEZ-407
A-029 Harald Orrum 2d.1959 u.reg.	N-1866 Båstad,Norge
A-030 John Craford 2d.1958 r.nr.GGC-435	Ekbacken, S-150 30 Mariefred, Sverige
A-031 Niclas Tengwall 2d.1957 u.reg.	Kuskgt.19,S-212 35 Malma, Sverige
A-032 Fred Jansson 2d.1955 r.nr. BLT-775	Hasselstigen 4, S-171 31 Solna,Sverige
A-033 Thomas Ottosson	Storgt.21, S-570 70 Hagsby,Sverige
A-034 Henning Bøgh Traveller	Jyllandsgade 49, DK-6700 Esbjerg,Danmark
B-035 Anna-Karin Persson (B-medlem)	Annedalsgt.10,S-542 00 Mariestad,Sverige
B-036 Eva Johansson	Fryxelgt. 18, S-662 00 Åmål,Sverige
A-037 Peder Thomsen	Hogsholvej 161,DK-7100 Vejle,Danmark
A-038 Charles Garharthsen	N-3153 Tverved, Norge
B-039 Gunnar Sollie (B-medlem)	Kalvmyra 9,N-4650 Verdal,Norge
A-040 Lise Sandvik 2d.1962 r.nr.VD-22476	SLFB,N-1925 Blaker,Norge

*De første medlemmer
fra den første
medlemsliste i
NORMINOR i
Desember 1980.
Der var i alt
94 medlemmer listet.*

Olaf og Ole, Norsk Morris Minor Klubb

av Ole Jørgen Østby

Olaf Engvig og jeg møttes en dag på Blindern, Oslo i 1977

Jeg spaserte opp til Universitetsenteret da en blå 2d Minor parkerte rett foran meg. Og selvsagt tok jeg kontakt. Olaf var hadde nettopp kjøpt bilen, og ble glad da han traff en Minor eier til.

Dette var starten til et langt Morris vennskap. Olaf var god med båter, skip og historie, jeg var meget bilinteressert og teknisk interessert.

Jeg hadde da fått mitt fagbrev som finmekaniker og svennebrev som instrumentmaker. Tilgang på all verdens fineste maskiner, platemaskiner, sveising og sager, tilgang til herding, lakkering og overflatebehandling. Dette var verdifullt, fordi vi trodde; at om vi skulle kunne holde liv i Minoren i fremtiden, så måtte vi reparere og bruke gamle deler, og til dels lage de selv. Selvfølgelig trodde vi at det var det større mengder reservedeler/brukt biler i England, - og Danmark, men det var nesten umulig den gangen og bestille noe fra noen vi viste lite om. Og toll og avgifter var skyhøye inn i Norge.

Husk, det var ikke noe www den gang, ikke hadde vi tilgang på noen engelske motorblader heller. Vi viste heller ikke at det fantes noen Morris Minor Club i England, eller andre steder.

Året var 1978

Ikke så lenge siden om man tenker musikk, for hit låtene den gangen spilles ofte på den nymotens DAB radioen vi har nå, ABBA med Taka A Chance On Me, Bonnie Tyler med It's a hearthache og Village People med " Y.M.C.A". I 1978 ble det forbudt med rullebrett i Norge, tillatt igjen i 1989.

I England ble første prøverørsbarn født.

11. september dør den svenske racerstjernen Ronny Peterson (34) etter en krasj på Monza banen i Italiensk Grand Prix Formel 1. Like før dette så jeg han konkurrere på Skandinavian Raceway ved Anderstorp.

I 1978 vinner Ingemar Stenmark verdenscupen i alpint.

17. sept ble Camp David fredsavtalen mellom Israel og Egypt underskrevet.

18 september, NMMK stiftet.

19. september i Danmark. Kraftige uvær, storm, og da velter den 16 meter høye Skareklitt.

19. september ble 914 medlemmer av sekten Folkets tempel/Jim Jones funnet døde.

20. september feirer Morris Minor sitt 30 års jubileum.

20.sept, TV2 i Norge startet med prøvesendinger, før dette hadde vi bare en tv kanal!

Olaf og jeg ville stifte en klubb i Norge, for denne herlige bilen måtte vi og flere ta vare på, og den 18.september 1978 skjedde det på Huseby i Oslo Stiftet vi klubben den 18. for at vi 2 dager senere skulle kunne feire Morris Minor sitt 30 års jubileum?

Vel, vi feiret ikke det, men la oss si det slik J

Også 2 dager før Minoren ble en "veteranbil" For mange steder regnes en bil som "veteranbil" når den er 30 år, rimeligere forsikring, rimeligere årsavgifter, men høyere verdi i ligningen!

Tilbake til 18. september, Olaf, Agnes og jeg stiftet Norsk Morris Minor Klubb. Olaf som var styremedlem i annen "skipsforening" hadde vedtekter med.

Med hans kunnskap skrev vi om vedtektene slik at de passet for NMMK, og dermed var klubben stiftet.

Kort tid etter 18.september, ble stiftelsen kjent og NMMK styret ble fulltallig.

Olaf, Agnes og Ole

NMMK styret i Oslo besto av følgende personer de første årene 1978- 1983

Leder/Formann:001 Ole Jørgen Østby

Nestformann: 002 Olaf Engvig, senere:045 John Boklund

Kasserer: 005 Olav Bjørge, senere: 026 Hans Volden

Styremedlem: 017 Mona Beicmann, senere: 005 Olav Bjørge

Sekretær: 056 Anne Grete Flønes

1.vararepresentant: 050 Jøran Klafstadbakken
2. vararepresentant Harald Ovrum

Revisor: 007 Kari Kristoffersen

Valgkomitee: 095 Øyvind Østlie, 029 Harald Ovrum; 115 Øyvind Bay

I det svenske motor bladet **Wheels** bygget de om, customiserte en Morris Minor.

NMMK styre 1981

Fra venstre:26 Volden,50 Klafstadbakken,05 Bjørge, 45 Boklund,01 Østby.Sekretæren var ikke til stede da bildet ble tatt.

Det var da rette tidspunktet å sende ut info om NMMK, samtidig fortelle at klubben ville bli nordisk om interessen var der.

Samtidig ble det sendt til Bilen **Motor og Sport** i Danmark.

Husker godt at redaktøren der la inn en notis hvor han skrev at Morris Minor ikke ble ansett som noen veteranbil i Danmark, da det bare var 7 år siden den ble solgt ny. Og det gikk tusener av de på veiene fortsatt. Det var nok riktig.

Men som alle vet, det ble respons både fra Sverige og Danmark.

Vi var ikke flere enn 8 norske medlemmer før det begynte å komme henvendelser fra Sverige. Medlem nr 9, Bjarne Jonsson ble vårt første svenske medlem, Han stoppet jeg på motorveien ut fra Stockholm kl 02 på natten. Vi var på vei hjemover etter en custom bilutstilling i Sollentuna og kjørte Minor Van, som den gang var gul. Og hva fikk man se i mørket foran seg, jo en Minor Cabriolet. Jeg som holdt mye større fart, passerte han og fikk han til å stoppe på veiskulderen. Vi var nok like overrasket begge to. Etter en kort prat fortsatte vi videre, og han meldte seg inn som første svenske medlem. Bjarne møtte også opp på vårt første sommertreff i Oslo i 1979

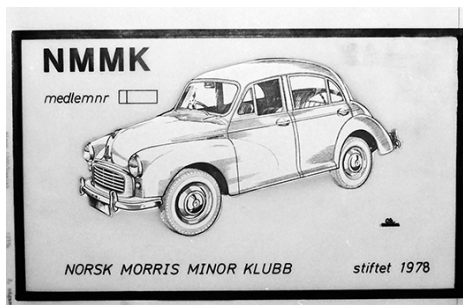

Medlem nr 10 og 11 er også fra Sverige. Nr 12 er fra Finland, deretter nr 13 fra Sverige. Deretter kom første henvendelse fra Danmark, medlem nr 14 Henrik de Voss. Deretter en god blanding fra Danmark, Norge og Sverige.

På NMMK kontoret, et rom i min leilighet foregikk det meste. Ingen e-post den gangen, innmeldinger til klubben kom pr brev, likeså all informasjon ut og inn fra klubben. Ingen pc, men etter hvert fikk vi tak i en gammel IBM kulehodemaskin med rettetast. Og vi hadde korrekturlakk (fremmedord for mange i dag) Vi brukte blåpapir for å kunne beholde en kopi av alt det vi sendte ut. Det første styret jobbet tungvint. Her er sekretæren 056 Anne Grete i arbeid på kontoret. NORMINOR kom ikke ut i begynnelsen, kun info fra klubben på enkle A4 ark. Medlemskortene, de lagde vi på mørkerommet. Rett og slett foto sort/hvitt bilder, med tekst på baksiden. Kontingenten startet på 15 NOK ga ikke mulighet til å kjøpe noe teknisk, den var for å dekke portoutgifter.

I september 1979 kom første NORMINOR. Det ble klippet og limt til en master. I begynnelsen var det stensilmaskin. Senere ble sider

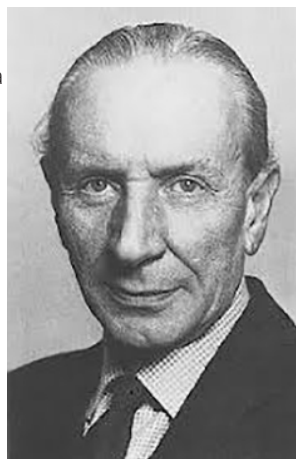

med bilder/foto sendt til et trykkeri, og sider med tekst ble kjørt på kopimaskinen på arbeidsplassen vår.

Deretter ble det brettet og stiftet hjemme på "kontoret", Adresselapper ble satt på konvolutter, likeså frimerker. Slik foregikk det i sytti og åttiårene.

NMMK kontoret ble daglig operert av sekretæren Anne Grete Flånes og meg som formann.. Styremøter hadde vi minst en gang i måneden, ofte på "kontoret" samtidig med utsendelse av NORMINOR, og da ble det bakt pizza!

I januar 1981 ga vi Alec Issigonis æresmedlemsskap, med medlemsnummer 100. Og vi sendte ham NORMINOR,

Jeg regner med at han fikk med seg hvilken popularitet Morris Minor fikk verden over. Folk flest husker han som skaperen av Mini, men selv var han mer stolt av sin Minor, som han sa: "var en skikkelig bil for folk flest, mens minien var et spartansk transportmiddel som skulle være liten og til en billig pris"

Han døde 2. oktober 1988, 81 år gammel. På NMMK kontoret jobbet vi og samtidig som vi hørte vi på "Morris Minor", med vokalist Mike Redway. Den lå på Europatoppen okt/november 1981. Jeg tror den vant! I fra "kontoret" ble det i 1981 sendt ut 150 maskinskrevne brev, 356 postgiro inn og utbetalinger. I tillegg mange brev fra medlemmer og andre, til sammen ble 1460 henvendelser ekspedert, og da er NORMINOR og andre felles utsendelser ikke medregnet. Tungvint, ja. Det tok mye tid den gangen med opp til 300 medlemmer.

Året 1982 startet med omgjøring av vedtekter og valgeregler, for at det skulle kunne velges NMMK styre på omgang i de nordiske land, om interessen ble slik. Det var ikke få forslag og timer som gikk med for å lage valgeregler.

Klubben hadde lotteri for å bygge opp underskudd i klubbkassa, og klubben sto for salg av verktøy og enkelte deler. Vi solgte bøker, bl.a. Morris Minor"

I starten av 1981 hadde klubben 3 stedsgrupper, og i løpet av året var dette steget til 8.

Stedsgruppene skal ha mye av æren for at medlemstallet steg nesten 100 % prosent igjen, til 180 medlemmer..

Pr 20. januar 1982 var medlemstallet 213. Fordelt på DK:98, N:77, S:34, SF:1 og GB:1.

På utstillingen "UNG 81" i Danmark, vervet 021 John, 083 Flemming og 114 Per mange nye medlemmer

Styret i Oslo hadde god kontakt med de fleste kontaktpersonene, og på den måten en god toveis kommunikasjon, som var til god hjelp for å kunne høre medlemmenes stemmer, selv om de var langt unna styret rent geografisk.. Kontaktpersonene fikk regelmessig tilsendt styrereferat og info om hvilke tanker styret i Oslo hadde om aktuelle spørsmål. De forskjellige stedsgruppene arrangerte sine lokale treff, vårtreff, pinsetreff og sensomertreff osv, det var stor oppslutning rundt omkring. Selv ønsket jeg og delta mer, men etter hvert kom familie og barn til og oppta mer av tiden man hadde til rådighet den gangen. Det ble ikke anledning til å være med på alle arrangement.

Oslogruppa på møte Bygdøy på 82

Nå har jeg fjernet en halv side takketale, her var det en lang liste med navn. Mannlige og kvinnelige som i lengre eller kortere tid har gjort mye positivt for NMMK. Medlemmer både i Danmark, Norge og Sverige (Alfabetisk korrekt) Både formenn og styre-medlemmer. Redaktører osv. Kontaktpersoner og andre ildsjeler.

Listen av personer ble lang, likevel ikke komplett. For ingen har den fulle oversikten, og noen ville ha uteblitt og glemt ved skrivende stund. Vi, medlemmene er evig takknemlige for de som har gitt meget av sin fritid til NMMK.

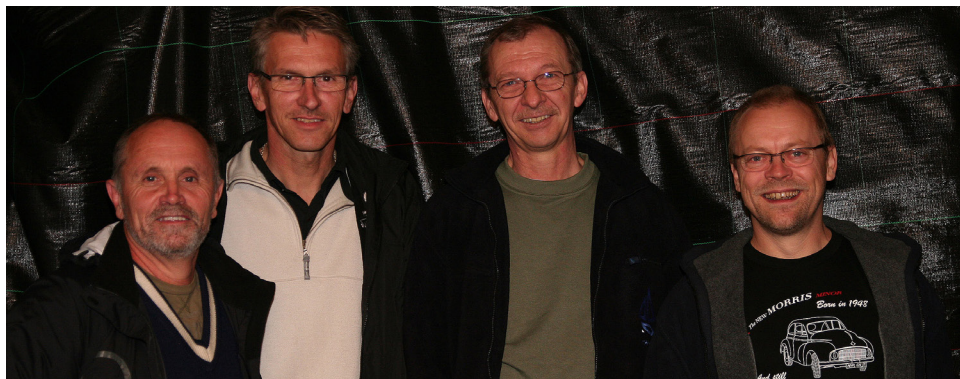
Derfor ingen nevnt, ingen glemt.

Tusen takk alle sammen

En fabelaktig innsats er gjort.

Vi er blitt en stor Nordisk familie som jeg, og mange med meg ikke ville ha vært forruten.

Det er blitt noe meget større enn en bilklubb 001 øjø

Tidligere formenn, fra venstre: Ole, John, Herluf og Simon. Lone var ikke tilstede da bildet ble tatt på jubileumstreff hos Harry og Kirsten på Fyn i 2008.

John Schou og Morris

af Æ-021 John Schou

Jeg vil prøve at gøre over 20 år med Morris Minor så kort som muligt, og selvfølgelig komme med nogle erindringer fra mine fire år som formand for Nordisk Morris Minor Klubb fra 1983 til 1986.

Min interesse for Morris Minor startede vel omkring 1977, hvor A-170 Karen og jeg kørte bil-orienteringsløb i en BMW 2002. Hun kørte bilen og jeg var kortlæser. Jeg var på udkig efter en mindre og billigere bil til dette. Da jeg mente, at en MM kunne opfylde disse krav, og at jeg samtidig kunne lave en del af reparationerne selv, måtte det blive en sådan. Jeg fandt en fra 1970, nysynet til ca. kr. 7000. Produktionen var stoppet i 1971 så det var jo på ingen måder en sjælden bil, eller veteran. Den blev monteret med gode terrængående dæk, og den lokale smed svejsede en "kænguru-bøjle" sammen, som jeg monterede fire store Marschall lygter i. Der var på dette tidspunkt kun en 12V jævnstrøms generator på bilen, og jeg lavede det sådan, at når fjernlygterne tændte, slukkede tågelygterne. Alligevel var batteriet næsten fladt efter et løb på 3 – 4 timer. Mange grinede i starten af den lille bil med de gammeldags former, men trods alle ods gik det rigtig godt til løbene, og vi fik hentet flere førstepladser hjem.

Omkring årsskiftet 1978 – 79 så jeg et lille opslag i et dansk bilblad. Der var nogle nordmænd, som havde startet Norsk Morris Minor Klubb. De ønskede nu at samle hele Norden i denne klub og havde derfor annonceret i de forskellige lande. Jeg sendte et brev til Norge

og fortalte om min interesse for bilen og at jeg ønskede at være med i klubben. Det skete og ret hurtigt efter opfordrede klubbens formand Ole Østby os i de andre lande til at lave lokalafdelinger. Jeg undersøgte om der var tilslutning til en afdeling i Østjylland, hvilket det viste sig at være og den blev startet. Det var overvældende, hvor mange der dukkede op, når vi kaldte til samling, tit mellem 20 – 25 Morriser. Det blev hurtigt for trangt i de private hjem og vi måtte samles på skoler og lign. På et tidspunkt var vi fra Østjylland til en udstilling i Odense. Her stod der tre flotte Morriser, og vi fik hurtigt kontakt til ejerne og der opstod god og munter kemi mellem os. Inden længe fandtes der også en aktiv gruppe på Fyn.

I Sverige opstod der også en Morrisklub. Husker ikke om det var fordi de ikke kendte til NMMK eller det var fordi de ikke ville være med i vores. Efterhånden blev vore ferier indrettet efter, hvornår der var sommertræf. Nogle år nåede vi både træf i Norge og Sverige den samme sommer. De år hvor træffet blev holdt

i DK tog vi et "smut" til England. I 1983 og 1985 fik vi et par sønner, som også kom med rundt til træf. Allerede i 1984, hvor Daniel var knap 8 mdr., tog vi tre ugers ferie i GB, og det var dengang det var en sejltur på ca. 18 timer. Bilen vi kørte rundt i var en kassevogn fra 1971 på hvide plader med en engelsk "Donnaton Castle" campingvogn fra 1969.

Min todørs fra 1970 blev i 1980 "peppet" lidt op. Jeg havde en kammerat, som var lidt af en tryllekunstner med et svejseapparat. Der blev lavet et udvendigt hus til omdrejningstæller på hjelmen, blinklys for og bag, baglys blev forsænket ind i skærmene og der blev lavet et firkantet hul i bagklappen, hvor nummerpladen kunne sidde i. De fire letmetalsfælg, jeg havde på BMW'en, passede på Morrisen. Vel var der en lille forskel på boltafstanden idet BMW kørte med 100mm og Morris har 4 tommer. Det bevirkede at boltene pegede en anelse mod midten når de blev spændt, men

det tog vi ikke så tungt dengang. Bilerne skulle kun til syn, når de skiftede ejer.

I 1981 havde vi en gruppe i Aalborg styret af Per Sivertsen. Han havde kontakt til nogle som ville lave en udstilling der skulle hedde Ung 81. Han kunne få tre Morriser med på udstillingen og kontaktede mig for at høre om jeg ville være med. Der var en masse biler, som var bygget helt vildt om. Især bilerne fra Sverige (hot Rods) var utrolige flotte. Vi fik lavet skilte om de ombygninger, der var på bilerne og et par sække leka-nødder, samt div. andre effekter blev smidt rundt mellem bilerne for at få det til at se lidt "prof" ud. Vi fik vore transportudgifter dækket, samt to hotelovernatninger og penge til at spise for. Om aftenen tog vi sammen med mange af de andre udstillere ud i byen for at få noget mad og en bilsnak. Det var bare så fedt. Arrangørerne var så tilfredse med det vi Morris-folk havde lavet, at vi blev bedt om at følge med rundt til de øvrige udstillinger i landet.

Efterhånden kommer der flere og flere til vore møder i de danske lokalgrupper, men ikke alle er medlem i NMMK. De ville ikke betale kontingent til Norge til en klub som efterhånden havde flest medlemmer i DK. NMMKs styre i Norge havde taget de første fire år med det store tunge arbejde det er at starte en ny forening op. De begyndte derfor at tale om at andre måtte tage over, og Ole Østby kontaktede mig for at høre om jeg evt. kunne samle nogen til et nyt styre i DK. Jeg kontaktede medlemmer fra Fyn og Østjylland, som jeg tænkte kunne have interesse i dette og fik også accept fra dem, jeg spurgte. Vi var to par fra Østjylland, som tog til generalforsamling i Oslo. Der var "kampvalg" men styret i Norge anbefalede alle til at stemme for at styret kom til DK. Og det gjorde det!

Der var i starten meget at sætte sig ind i, mange papirer der skulle læses, regler og vedtægter studeres. Der blev konfereret med det gamle styre om traditioner og om hvordan man plejede at gøre tingene. Vi diskuterede hvilke nye tiltag vi kunne lave, samtidig med at vi ville respektere det job de havde gjort tidligere. På det tidspunkt var der ca. 218 medlemmer i klubben og jeg kunne sætte ansigt på de fleste, men det blev der hurtigt lavet om på. I

de følgende fire år kom der omkring 1000 – ET TUSINDE – nye medlemmer, eller ca. 5 nye hver uge. Det var næsten for meget af det gode. Norminor måtte trykkes i så mange ekstra eksemplarer, at der var nok til de mange nye også. Fra det første træf på Bogstad camping i 1979, hvor vi var 12 Morriser havde vi nu træf, især når det var i DK, med over 100 biler. Det krævede nu rigtig meget planlægning, mere plads, meget mere mad til fællesspisning, og politietskorte til lørdagens køretur rundt i området. Men det var sjovt og spændende. Jeg havde medlemmer, både i styret og fra det område som træffet blev holdt i, som gjorde et kæmpe stykke arbejde for at få det hele til at lykkes. De store træf tiltrak desværre også enkelte uheldige elementer, som mere var til ballade end hygge. En som var blevet udelukket fra at deltage i klubben, dukkede op til et sommertræf i DK. Da han ikke fik adgang til spisning lørdag aften i det store fællestelt, tog han en pulverslugger og fyrede den af ind i teltet med ca. 200 personer. Jeg stod med ryggen til da det skete, men glemmer aldrig det syn der mødte mig da jeg vendte mig om. En hvid pulversky der driver ned gennem det store telt, folk der råber op og nogle tager en kniv og skærer hul i teltdugen for at komme ud. Men de dårlige oplevelser var heldigvis få, og glæden ved klubarbejdet oversteg langt disse. Stor tak til de som brugte tid på at holde klubben kørende i de år.

Efter fire år som formand for klubben syntes jeg at en anden måtte overtage, en med nye kræfter og nye ideer. Ingen i det siddende styre var interesserede i formandsposten så vi måtte søge andre steder. Efter nogen tids søgen lykkedes det at få Lone Skov til at samle en flok, som ønskede at overtage hvervet.

Jeg kunne herefter nyde klublivet lidt mere fra sidelinjen. I 1988 arrangerede jeg den første fællestur til England for at fejre 40-året for Morris Minor og vores egen klub blev 10 år. Det foregik på Weston Park, hvor ca. 800 Morriser deltog. Vi var 8 biler fra DK, som tog afsted og havde en fantastisk tur.

År 2000 blev jeg skilt og pga. pladsmangel måtte jeg skille mig af med Morriserne. Dog beholdt jeg en 4-dørs som hverdagsbil. Denne er ad forskellige omveje nu endt hos Harry her på Fyn. Karen overtog vores 4-dørs fra 1954 og cabriolet'en fra 1957, som kører i bedste velgående i dag. Det er mange år siden jeg har kørt MM. Men har dog gennem årene deltaget i forskellige arrangementer og træf med stor fornøjelse og glæder mig meget til at deltage i jubilæumstræffet i år.

Morris Minor og NMMK har givet mig mange glæder og store oplevelser gennem årene, hvor jeg også har lært en masse dejlige mennesker at kende.

Tusind tak til jer alle.

Åbent Hus hos Morrismanden

Hver dag efter aftale. Salg af brugte reservedele.

Vi kan også tilbyde brudekørsel i denne Morris Minor Cabriolet.

Henvendelse: Oluf Søgaard
Tlf: 8687 0630/ 2341 3360

Lone Skov og NMMK

af *Æ-522 Lone Skov*

En dag i oktober sidste år, ringede min telefon... "Henrik Hansen fra Morrisklubben" – kunne du tænke dig at lave et indlæg....

Vupti, og jeg var i mine tanker tilbage i 1980'erne. En tid fyldt med dejlige minder om min elskede Morris (Miss Minor) og de oplevelser den gennem mange år, berigede mig med. Min interesse for Morrisen kom, efter at min bror fik én (Filuren). Han boede på det tidspunkt i Albertslund og fik tilbud om, at købe endnu en Morris 1000. Var det noget for mig? JAAA - Jeg var lige fyldt 18 år og tryksværten i mit kørekort, knap tørt. Bilen, som kostede den nette sum af 800 kr., skulle restaureres, men den kørte snildt vejen fra Sjælland og til det midtjyske. Jeg var nu, den lykkelige ejer af en "jordmoderbil", Morris 10-hundrede eller en Morris "møj, møj træls" ..(kært barn har mange navne).

Pladerne blev afmeldt og restaureringen gik i gang. Bilen blev skilt ad i atomer. Der blev svejset, skruet, rodet og regeret og ½ år senere, den 7. december 1983, kunne jeg trille ud på landevejen i min nymalet og nysynet Morris. Kort forinden havde jeg meldt mig ind i NMMK, og jeg må med skam erkende, at min viden om klubben kunne ligge et meget lille sted. Men det blev der rodet bod på en forårsdag i 1984...

Den dag var Morrisen fyldt op med 5 personer, højt humør og oppakning. Turen gik mod Kolding. På motorvejen begyndte bilen at koge (hvem kender ikke det?). Ind i nødsporet - dunken

med ekstra vand, som jeg ellers altid havde med, var efterladt hjemme, til fordel for kufferter.

Så gode råd var dyre. Til vores store glæde løb der, til højre for motorvejen, en lille bæk. Vand er vand, så afsted det gik, op over autoværnet og ned til bækken. Alle 5 mand udstyret med plastikposer, som var det eneste vi havde, som kunne bruges til transport af vand.

Tilbage ved Morrisen, hældte vi forsigtigt de dyrbare dråber på køleren. Pludselig kørte en lastbil ind bag os, og ud steg en venlig mand. "Har I problemer" spurgte han. Jeg forklarede belærende, at vi havde tjek på det, og at sådan en ældre bil, bare lige skulle have lidt vand. Manden fortalte grinende, at han også havde en Morris 1000... Og ja, så gik snakken og manden fortalte om Nordisk Morris Minor Klubb.

P.S. - den flinke mand var Jens Mondrup - daværende revisor i NMMK.

Vi var nu en flok venner/familier med Morriser, som synes det kunne være sjovt, at samle andre entusiaster, opbygge venskaber og skabe gensidig forståelse for bilen. Derfor startede vi i efteråret -84, en ny stedgruppe i NMMK. "Viborg og Omegn" (senere Midtjylland). I starten var vi ca. 15 biler. Efter vort 1. arrangement i januar 1985 - biludstilling i Sct. Mathias Marked - steg tallet til 28.

Det gav blod på tanden. Vi lavede nye udstillinger, minitræf, orienteringsløb. Vi blev et tilbagevendende indslag til motorløb (Store Bededagsløb i Løvel) og på Hauge Kræmmermarked. Vi lavede tune-up test og besøgte flere værksteder, autolakerer m.m. og blev eksperter i at søgte kørselstilladelser til kolonnekørsel ved Viborg Politi.

DET NYE STYRE

FORMAND
Lone Skov.

NÆSTFORMAND.
Henning Kristensen.

SEKRETÆR.
Karin Storegaard.

KASSERER.
Ib Skov.

REDAKTØR.
Jens Rasmussen.

DRISTRIBUTØR.
Kurt Skov.

Da den daværende bestyrelse for NMMK, i 1986 efterlyste nye kræfter, besluttede vi, i vores lille lokale Midtjylland-bestyrelse, at lægge billet ind. Stadig med blod på tanden, tilbød vi at stå for generalforsamlingen i november 1986, hvor hele 65 Morriser mødte op.

Generalforsamlingen blev dækket af vores lokale avis, og i en 2-sidet avisartikel, under overskriften **"Tusindfryd"**, kunne følgende læses:

"Den lyder nogenlunde, som hvis man spærrer en gammel Nilfisk støvsuger inde i en tom olie-tønde, en dyb, indespærret, nærmest komprimeret og hul lyd å la en skikkelige motorbåd i tomgang.

Det er en Morris 1000. Tusindfryd"

Nu startede så arbejdet i Nordisk Morris Minor Klubb's bestyrelse

Bestyrelsen bestod af: Lone Skov - formand, Henning Kristensen - næstformand, Karin Storgaard - sekretær, Ib Skov - kasserer, Jens Rasmussen - Redaktør, Kurt Skov - distributør.

Vi var alle 5 friske, fulde af nye ideer og gå-på-mod. Ivrige efter, at sætte vort præg på klubben og skabe fornyelse. Allerførst var vi i Jelling for at få overdraget "Styret" - dette indebar også et større flyttelæs, bestående af bl.a. klubvarer, lysbord, skrivemaskiner, klubflag, diverse kontorartikler, kasser og mapper. Fagre nye verden... det var det i hvert tilfælde dengang. Vi byttede nemlig de 2 skrivemaskiner ud med, det der dengang var det sidste nye, en elektrisk skrivemaskine med kuglehoved.

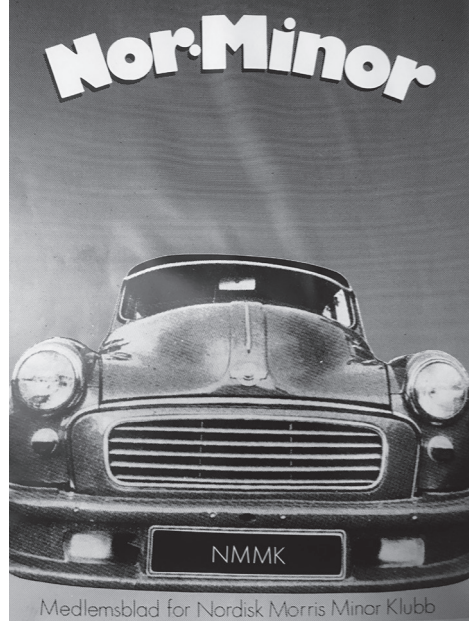

Og så købte vi en brugt spritduplikator (datidens kopimaskine).

Vi lavede en aftale med Postvæsenet om, at de trykte navn og adresse direkte på bladet, frem for tidligere, hvor bladet først skulle pakkes i kuverter. Dette sparede os både tid og penge -ca. 10.000 kr. billigere pr. år.

Dengang var mails og internet, var et ukendt begreb, så posten bestod af gode gamle breve med frimærker på. *Fodnote:* Vi er faktisk så langt tilbage, at det kun var 4 år tidligere, at den første mail blev sendt til Danmark, og hvor man brugte tegnet:!(udtalt Bang) i stedet for @. I klubben havde vi også en protokol, hvor al brevpост blev registreret, besvaret eller vide-reformidlet. Vi modtog faktisk også flere anonyme breve. En sammentælling viste, at vi på 1 ½ år, havde modtaget 1.993 breve. Forståeligt, at det går PostNord, som det gør.

Fornylse og forskønnelse skal man være var-som med. Det var én af de ting vi lærte. Mon ikke mange af os gamle garvede medlemmer husker det ramaskrig som lød, da vi i bestyrelsen, i anledningen af jubilæumsnummer 50, besluttede at lave nyt layout af forsiden af Norminor....

Tror ikke jeg er den eneste formand, som igen og igen, opfordrer medlemmer til at sende indlæg til bladet. Jeg skal da lige love for, at vi fik masser af indlæg/debat, efter den famøse forside og 1. generalforsamling. Pyha.. det fik vi godt nok prygl for – En regulær shitstorm.

NMML

Reserve dele og tilbehør til:

MG - Mini - Morris - Triumph

Vi hjælper gerne med reserve dele til andre engelske biler.

www.morrisminor.dk email: mail@morrisminor.dk tlf. (+45) 86443200

Østergade 17 • 8990 Asferg • Åbent mandag-fredag 8-16 og efter aftale

Vi tog tingene til efterretning. Tilbage med den gamle forside. En efterspurgt medlemsliste, blev hæftet i midtersiderne af bladet, ligesom vedtægterne blev nærstuderet og senere blev ændret, så generalforsamlingen kunne vedtage et endeligt regnskab, frem for et midlertidigt.

Vi fik også lavet informationsfoldere, som kontaktpersoner kunne rekvirere og udleverer til interesserede. Der var tale om en PR folder, som fortalte lidt om medlemskab, klubben og dens virke. En ret populær ting.

Ros fik vi, da vi begyndte at sætte billede af klubvarerne i Norminor (sort/hvid). Nu kunne folk se, de ting klubben solgte. Billedet øgede også vores "omsætning", gav penge i kassen og skabte mere "lagerplads". Fodnote: Fandt lige ud af, at det først var i 2008, at der kom farvebilleder i bladet...

Bladet blev peppet op med flere billeder, "håndlavede" tegninger, små historier og rubrikken "Medlemmernes biler" Husk, at vi var ikke i besiddelse af EDB-udstyr. Det var på tale, men prisen på 15.000 kr. (svare det til 26.517 kr. i 2017 tal) afholdt os fra at investere i det.

Det hele blev samlet på et lysbord og bladet blev klippet og klistret sammen, inden det blev sendt til en offsetter, som, for et par flasker rødvin, gjorde det klar til trykkeriet.

Populært var det også, da det lykkedes os at skaffe 25 singler med sangen: "Morris Minor, starts like an oceanliner..".

I anledningen af klubbens 10 års jubilæum og Morris'ens 40 års fødselsdag, fik vi fremstillet et begrænset oplag af nummereret jubilæumsplatte og en bagrudestreamer.

Derudover fik alle medlemmer tilsendt en lomme-kalender med jubilæumslogo. Vi udsendte en pressemeddelelse til alle NMMK's kontaktpersoner, til brug i de lokale aviser. Ligesom jubilæet også blev fejret rundt om, i form af lokale arrangementer, primustræf og jubilæumstræf i Jelling (DK).

Samarbejde på tværs af landegrænser og klubber, var også i højt prioriteret. Perioden bød på diverse indbydelser. Blandt andet fra den engelske klub MMOC. Med tilbud om at deltagelse i MOT (Minor On Tour). I perioden var det i Tyskland, Luxemburg og Sydfrankrig. Classic Motor Show og Nordisk Classic Car Show (veteranbiludstillinger).

Jeg husker, at John – den tidligere formand – ved overdragelsen sagde til mig, at posten krævede sin "mand". Det krævede mange frivillige timer, stort engagement og stædighed. Jeg tænkte, ja, ja, hvor svært kan det være? Men du fik ret, John.

Alle de artikler, som skulle skrives – ofte kom indlæg i håndskrevet form. Og når så slettebåndet på skrivemaskinen slap op en søndag eftermiddag, lige inden deadline.... Alle de opkald, som oftest foregik efter arbejdstid (mobiltelefonen eksisterede ikke) og vi brugte et 0 foran fastnet nummeret (husker I det?)

Nå Lone, nok nostalgi...

Med et velkommen til medlem nr. 1600 (460 nye medlemmer, siden vi overtog) og 21 Stedgrupper (7 flere, siden vi overtog), kunne vi den 24. marts 1990, med god samvittighed, overdraget styret af NMMK, til den nye bestyrelse med Formand Herluf Knudsen i spidsen.

Efterskrift

Da jeg sagde ja til Henrik om, at lave "Formandens side", havde jeg ingen forestilling om, hvor omfangsrigt det ville blive, hvor mange minder der ville dukke frem og, hvor mange smil og grin jeg har gjort mig undervejs.

Jeg kan her 28 år efter jeg stoppede som formand (hold da op som tiden går...) se tilbage på en fantastisk tid, med uforglemmelige oplevelser – på godt og ondt. Oplevelser som jeg ikke ville have været foruden.

Jeg ønsker hermed NMMK et stort tillykke med 40 års jubilæet og Morris Minor med de 70 år.

Af formand 2006-2017: Simon Marsbøll

af Simon Marsbøll

Efter generalforsamlingen i 2006 på Fjelsted Kro på Fyn blev bestyrelsen konstitueret med mig som formand.

Der var kommet nye kræfter til, og bl.a. hjemmesiden fik fornyet opmærksomhed. Der var endnu engang lidt problemer med bemanningen, og i begyndelsen var jeg både redaktør og formand, men ret hurtigt fik vi bemanded redaktørposten også (med Hans Dueholm), og alt i alt fungerede klubben fint.

I 2006 var alt som det plejede at være. Alle var lykkeligt uvidende om finanskrisen, der ventede lige om hjørnet, og jeg selv var endnu ikke ramt af forandringerne med strukturreformen, der ændrede alt for miljømedarbejderne i hele Danmark (jeg arbejdede med ferskvandssøer i Vejle Amt). Det mest chokerende var vel, at Asbjørn Stammerjohann havde fået en 2-dørs Minor! Alle, der deltager ved klubbens træf, vidste, at Asbjørn hang uløseligt sammen med sin Van, så vi måtte alle knibe os i armen en ekstra gang, da han mødte op i sin nye 2-dørs.

Asbjørn i sin 2-dørs

Årets sommertræf fandt sted i Geiranger, og der blev organiseret ikke mindre end to fælles køreture derop. Vi fulgte med Olav Bjørge og hans familie, og det var på den tur, han formanede alle deltagerne om at starte næste dag med fuld tank, så vi ikke skulle risikere at stoppe en hel kortege p.g.a. det. På billedet herunder ser man så hvordan kortegen holder og venter på, at - Olav Bjørge tanker fra reservedunken...

Olav tanker, og vi andre fotograferer, he, he.

For mange af os blev det årets absolutte højdepunkt, for der er ekstremt flot og det hele forløb perfekt. Der er mange steder man kan holde og nyde udsigten ud over den smukke Geiranger Fjord. Alligevel kan en gammel bil konkurrere med udsigten.

Morrisen udkonkurrerer den smukke udsigt.

Der var også dengang mange minitræf, og de fortjener allesammen at blive omtalt, men det er der ikke plads til, så jeg nøjes med at vise et foto af en fantastisk custom 2-dørs fra årets høsttræf ved Vänerens kyst.

Björn Willsons flotte 2-dørs med Väneren i baggrunden.

Bestyrelsesarbejdet gik stille og roligt, men en enkelt ting bør nævnes. Vi fik en mulighed for at modtage økonomisk bidrag fra tipstjenesten i Danmark. Et medlem havde en spillehal, og med datidens lovgivning kunne man vælge at betale moms af spilleindtægterne (25%) til staten eller donere beløbet til en almennyttig forening. Det viste sig muligt at stifte sådan en almennyttig forening og overholde alle retningslinjer og krav, og det blev til Sønderjyllands Morris Minor Gruppe. Det blev et givtigt samarbejde med NMMK gennem et par år, indtil ordningen måtte ophøre.

Ellers var det mest bøvl med den forhadte re-stanceliste, og en opdatering af medlemslisten, der fyldte bestyrelsens hverdag. På det tidspunkt vidste vi ikke, hvor godt vi havde det!

I 2007 måtte Hans Dueholm erkende, at han havde for meget om ørene til også at være redaktør. Han var og er stadig operasanger og professionel spasmager, og mange danskere kender ham i dag som flødebolledommer i reklamer for et chokoladefirma. Jens Erik Hoff Kjeldsen tog over, men vi måtte entrere med et professionelt firma til opsætning o.s.v. Det blev dyrt, men jeg ser mere på det som en fest, der var forbi, for vi havde hidtil kunne lukrere på Morten Westermann, der har alle de nødvendige kompetencer. Han havde også fået for meget at lave, men fortsatte med at sætte vores kalender op.

Hans Dueholm var redaktør i 2006.

Vi måtte varsle en kontingentstigning til 325 DKK og udsætte vores medlemsliste et år for at dække de nye udgifter. Samtidig skete der det uheldige, at vi - for at spare porto - sendte kalender og girooprævning i samme kuvert. Det betød, at mange medlemmer åbnede kuverten og faldt i svime over den fine kalender - og smed konvolutten med det uopdagede girokort ud! Vi fik et stort underskud på 54,000 DKK, og en meget lang restanceliste...

Årets sommertræf blev afholdt i Korsør, Danmark. Det blev igen et fint træf med flot fremmøde. Der var fælleskørsel til den gamle bydel, hvor bilerne blev linet op, og afstemningen fandt sted.

Bilerne lines op til fællesfoto med Storebæltsbroen i baggrunden.

Flot med de gamle biler i passende omgivelser.

Blandt de mange andre arrangementer i 2007 kan nævnes Sikkerhedstræffet. På en lukket bane fik vi lejlighed til at kvæje os bag rattet mens nogle af de andre enten dumpede til køreprøve eller slog en stakkes tilskadekommen ihjel ved utilstrækkelig førstehjælp. Det var et fint træf med et ædelt formål, og jeg håber de andre lærte ligeså meget som fru en og jeg.

Dorthe kæmper med udskridning og blokerede bremser.

2008 var jubilæumsår for både NMMK og Morris'en. Sådan en 60 års fødselsdag skal fejres behørigt. Og det blev den med en fed tur til England og en flot udstilling på Sommers Automobile Museum i Nærum, Danmark. Klubbens 30 års fødselsdag blev fejret med et fødselsdagstræf hos Harry og Kirsten i Vedtofte på Fyn og Norminor i farver!

Vi var 34 Morris'er og 78 personer i kortege til England! Det gik selvfølgelig helt galt med kortegen, og vi ankom drypvis til træfpladsen. Bortset fra en parodi af en fællesmiddag, så var det en meget stor og positiv oplevelse. Det var også dyrt, så det var dejligt, at vores venskabsforening fra Sønderjylland bidrog med lidt til færgebilletten.

*Udsigten fra Stanford Hall ud over pladsen.
Det er Morris Minor det hele!*

Udstillingen på Sommers Museum fik en del rosende omtale, og vi var da også ret stolte af den. Vi gav den fuld PR-gas!

Noget af vores fine stand på museet.

Fødselsdagstræffet hos Harry og Kirsten viste sig at blive en tradition. Om det skyldes den pauvre festmiddag i England eller ej, ved jeg ikke, men på Fyn var der i hvert fald mad nok! Og det har der været hver gang lige siden.

Fødselsdagstræffets menu er nu legendarisk.

Norminor i farver var et forsøg, og bestyrelsen ville afvente medlemmernes dom. Var det noget, vi skulle bruge penge på? Næste nummer kom igen i sort/hvid, og så kom der ellers respons fra medlemmerne. Så fra og med nummer 1 i 2009 har Norminor været i farver.

Jubilæumsudstillingen på Sommers Museum var en stor succes og vi blev bedt om at forlænge den i tre måneder. 2009 begyndte derfor med fest og farver og positiv omtale af både Morris Minor og NMMK. Vi var dog nødt til at reducere antallet af Norminor fra 6 til 5 om året for at finansiere farvetrykket, men det var et lille offer.

Finanskrisen begyndt at kradse i 2009. Det kom selvfølgelig lige efter NMMK havde haft ekstraordinære udgifter til jubilæumsaktiviteterne, så kassen var noget slunken, og bestyrelsen måtte til at tænke i besparelser og nye indtægter.

Post Danmarks adressevedligeholdelse var gennem årene blevet gradvist ringere og ringere, og i 2009 opsagde vi aftalen. Det kunne vi spare penge på, men måtte så selv styre adresseændringerne, og derfor måtte vi have en ny database.

Vi hævdede kontingentet med 5 DKK, men var også nødt til at give vore svenske og norske medlemmer rabat fordi kurssvingerne gik helt amok. Vi ville få en alt for høj kontingentstigning i Norge og Sverige, hvis vi bare omregnede dagskursen fra de danske kroner, som vi plejede at gøre. Så dér mistede vi indtægter, men vi fik til gengæld mulighed for nogle andre ved at indføre reklamer i Norminor og på hjemmesiden.

Vi indhentede et nyt og billigere tilbud på trykning af Norminor og måtte så fastlåse sideantallet til 32 sider - hverken mere eller mindre. Vi ændrede det faste tilskud til sommertræffet til en underskudsgaranti i stedet for, og vi afholdt bestyrelsesmøder via internettet. Dermed fik vi igen styr på økonomien.

I 2009 var NMMK's medlemmer inviteret til jubilæumstræf i den schweiziske Morris Minor Klub, og vi var tre biler, der kørte ombord på biltoget i Hamborg. Det var en fantastisk flot tur, og deres hidtidige deltagerrekord på 12 Morris'er blev slået!

Det officielle træffefoto fra træffet i Schweiz.

Årets sommertræf blev afholdt i Koppang i Norge. Der blev arrangeret fælleskørsel derop til minde om vores afdøde, gode ven Hans Volten, der havde været medlem i NMMK siden starten. Vi besøgte både et vejmuseum og et jernbanemuseum, og der var i det hele taget gjort meget ud af det.

Der lines op til årets fællesfoto i 2009.

I 2010 besluttede Motorhistorisk Samråd i Danmark at hæve kontingentet fra 7,50 til 20 danske kroner pr. danske medlem, og vi var tvunget til at overveje vores fortsatte medlemskab. Heldigvis undgik vi at melde os ud af denne vigtige paraplyorganisation for veteranbiler i Danmark, der sammen med søsterorganisationer i bl.a. Norge og Sverige kæmper for vore rettigheder i Europa. Kontingentet blev fastholdt, men økonomien var presset. Af de mange minitræf kan nævnes Fyngruppens. Der kom skybrud fredag aften, og jeg måtte søge ly for natten i Søren og Ann Dorits lejede hytte. Men det ødelagde naturligvis hverken det gode humør eller den traditionelle grill! Næste morgen var vandpytterne enorme, og de lokale ænder havde allerede fundet sig tilrette i de nye levesteder.

Efter skybrud på årets minitræf på Fyn.

Meget af 2010 gik for mit vedkommende med at arrangere sommertræffet, der blev afholdt i Aalborg. Samtidig gav jeg en pølse og en fadøl i anledningen af min 50 års fødselsdag. I drak 90 liter øl, men under 10 sodavand.....

Inden træffets officielle åbning i 2010 var der arrangeret fællestur til Skagen, hvor vi bl.a. kørte på den brede sandstrand ved Løkken.

I 2011 var bestyrelsen stadig fokuseret på at få økonomien forbedret. Der havde været medlemsfald siden 2007 og siden Post Danmark ophørte med at meddele os adresseændring ved

flytning, blev det værre. Vi havde stadig en fin rekruttering, men vi mistede medlemmer fordi, vi tabte kontakten til dem. Ingen - heller ikke medlemmerne - havde endnu vænnet sig til, at man selv skulle orientere alle om adresseændring.

Der blev tænkt meget over hvordan, vi kunne fastholde kontakten til medlemmerne, og løsningen blev at bede om medlemmernes e-mail adresser. Den ændrer man nemlig ikke ved flytning, og så kunne vi selv sende en erindring. Det virkede, men blev dog først rigtig sat i værk i 2012.

I 2011 var der som altid Primustreff, og det er altså helt specielt. Dette år var vejret i særklasse og alle hyggede sig, som de plejer.

Der smalltalkes under indtagelse af morgenkaffen på årets primustreff.

Sommertræffet blev afholdt i Gävle i Sverige. Denne gang var det os, der skulle køre langt, men det gik helt fint. Bortset fra dengang vores nye HANDY teltvogn kom i slinger ned ad Hallingsåsen, og vi måtte bruge hele vejen til at få den under kontrol igen. Fint træf med besøg på jernbanemuseum og vel nok den korteste kortegekørsel i klubbens historie.

Bilerne er så småt klar til fotografering efter ca. 500 meters kortetogekørsel.

I 2012 arrangerede Thomas Skipper en uforglemmelig tur til Færøerne. Man skulle være medlem af NMMK for at kunne deltage, og flere - bl.a. en gruppe hollændere meldte sig ind i klubben for at kunne deltage!

Et af mange stop på den velorganiserede tur til Færøerne i 2012.

Sommertræffet var i Nore og Uvdal, hvor vi bl.a. så både dyrepark og vandkraftværk. Pladsen var perfekt placeret helt op ad fossen og ikke langt derfra kunne man besøge gamle historiske bygninger.

Vi fik de bedste pladser på Uvdal Resort.

I bestyrelsen fik vi stoppet tabet af medlemmer med e-mail trikset og vi fik grønt lys til at fremstille informationsbrochurer på alle tre sprog. Vi fik også ordnet en oldgammel problemstilling om vilkår for gæster på vore sommertræf. Det havde der været en årelang debat om, og enden på det hele blev nye retningslinjer for afholdelse af træf (de blev dog justeret senere), og NMMK's Jämtlandsgruppe rev sig løs og stiftede deres egen svenske klub, Morris Minor Klub Sverige. Den nye lokalgruppe i NMMK kom til at hedde Norra Sverige.

En anden årelang problemstilling var at få lov til at hæve vore egne penge på klubbens svenske konto. Det blev til gengæld ikke løst!

I 2013 var det jubilæumstid igen. Morris som bilmærke fyldte 100 år, og det blev fejret med lokale arrangementer rundt omkring i hele Norden. Også årets sommertræf på Bornholm, Danmark bar præg af jubilæet, men mon ikke de fleste husker de smukke omgivelser og de mange historiske seværdigheder?

Bilerne stilles op til fotografering med de smukke klipper ved Opalsøen på Bornholm som baggrund.

Også Traveller modellen og ikke mindst varevognene havde jubilæum. De blev 60 år, og ved jubilæumstræffet i Gaydon, England var der deltagere fra NMMK. Det traditionsrige Eftersommertræf på Nordisk Morris Minor Lager havde som sædvanlig økonomikørsel på programmet og årets tur gik til Mariager, hvor man kunne besøge det spændende saltcenter.

Nogle af deltagerne ved årets eftersommertræf fører sig frem på havnen i Mariager.

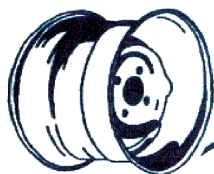
2014 bød på røkeringer og udskiftninger på 6 ud af 9 pladser i bestyrelsen og andre tillidsposter, men der var ingen panik. Redaktøren var nu også webmaster, og det var Søren Villadsen, der fik opgaven. Generalforsamlingen flyttede til Autogalleriet i Herning, der også huser de lokales veteranbiler. Vi fik ny hjemmeside, Facebookgruppe, introduceret et nyhedsbrev, udpeget æresmedlemmer og klubvaresalget blev flyttet til en webshop hos et firma i Skårup på Fyn. Og nu så det endelig ud til, at vi kunne få lov til at hæve vores penge i Sverige...

Sommertræffet blev afholdt i Skövde, og vi så den vildeste samling af alt muligt fra dengang vore biler var nye. På det ugentlige veterantræf løb vi med hele opmærksomheden og kom oven i købet i avisen!

Næsten klar til træfffoto. I baggrunden anes Hornbogasjön hvor man kan opleve i tusindvis af trane-udførelser deres karakteristiske tranedans i april.

På årets minitræf i Sønderjylland besøgte vi et lille frilandsmuseum og hyggede os gevaldigt, ligesom vi plejer. Det var også i 2014, at Forårstræffet og Primustreffet byttede tid og sted, og for første gang var der overhovedet ingen sne til Primustreffet, der blev afviklet på Trelleborg, Sjælland i Danmark.

SUNNAAS HJULSERVICE

Hjulspesialisten på Bjerke

ØKERN TORGVEI 64, 0580 OSLO
TELEFON: 22 64 77 51 - FAX: 22 65 11 85
v/BJERKEBANEN

En Morris-vennlig bedrift

Råhygge ved årets minitræf i Foldingbro, Sønderjylland.

I 2015 holdt vi op med automatisk at sende girokort ud til medlemmerne. Man måtte bestille et, hvis man ikke kunne benytte sig af netbank, hvor bestyrelsen anbefalede at man oprettede en fast aftale om betaling af kontingent til NMMK. Vi indgik aftale om trykning af Norminor hos firmaet i Skårup, der allerede håndterede salget af vore klubvarer. De overtog også arbejdet med at opsætte kalenderen efter at Morten Westermann have gjort det i 21 år! I Norminor kom der nu en børneside og bestyrelsesmøderne blev afholdt via Skype.

Årets sommertræf var i Röros i Norge. Det er en gammel mineby, og vi fik da også set en hel del vedrørende minedrift. Området ligger ca. 600 meter over havet og sommeren var først lige begyndt, da træffet startede. Morsomt at se nyudsprungne birketræer oppe ved en mine, der lå endnu højere i terrænet.

Forårstræffet hos Jan og Yvonne på Sjælland er også en tradition. På årets træf var der udflugt til et militærmuseum med både køretøjer og fly.

Kortegen gør holdt ved en mindelund på vejen til Panzer Museum.

Besøg ved en mine oppe på fjeldet ved Röros.

Jeg havde annonceret, at jeg ikke ville genopstille på generalforsamlingen i 2017, så jeg ville helst afvikle 2016 i så god ro og orden som muligt. Det lykkedes meget godt, for der var egentlig kun en episode, hvor jeg fejlagtigt havde godkendt den Van, der vandt originalklassen i Röros. Det blev der rådet bod på med undskyldning og det hele.

Alec Issigonis, der designede vores Morris Minor ville være fyldt 100 år i 2016, så der blev holdt en særudstilling på Sommers Museum i Nærum, Danmark. Vores lowlight blev udstillet derovre.

Udstilling af Issigonis' kreationer gennem hans karriere.

Sommertræffet blev afholdt på Fynshoved i Danmark, og det var velbesøgt. Bl.a. kom der igen en delegation fra Schweiz. Lørdagens opstilling af bilerne på havnen i Kerteminde i forbindelse med en kirsebærfestival blev en lidt fugtig omgang, men det skræmmer jo ikke garvede træfdeltagere.

Bilerne på kajen i Kerteminde tog sig godt ud selvom det var koldt og regnfuldt.

Så kom vi frem til 2017, hvor jeg trådte tilbage. Jeg kan se tilbage på mere end 25 år i bestyrelsen og 11 år som formand. I alle årene har jeg glædet mig over de mange store oplevelser, klubbens rummelighed og over de utallige og livslange venskaber, der er opstået på kryds og tværs af landegrænserne. Det er hér, jeg ser klubbens største styrke, men selvfølgelig handler det også om bilen, og derfor er det også fantastisk at vi i NMMK har et forum, hvor vi hjælper hinanden med gode råd og tekniske problemer. Jeg håber, vi også i fremtiden har en velfungerende klub med plads til alle uanset herkomst og uddannelse. Lykkes det, så kan vore Morris'er køre trygt ind i fremtiden!

Over to you, Henrik!

Tilbakeblikk på Nordisk Morris Minor Klubb's historie

af Æ-707 Terje Sunnaas

Biler har alltid vært min største interesse, så lenge jeg kan huske. Jeg tok sertifikat dagen etter jeg fylte 18. Etter en uke fikk jeg min første bil. En VW 1200 fra 1960. Den tok stort sett all min tid. Jeg er født i 1952 og min oppvekst var preget av bil. Min far drev med biler og mange av naboene likeså. Det var eldre biler og de krevde stell og reparasjoner til stadighet.

Det var spennende for barn og unge å følge med i det som skjedde og vi var lykkelige hver gang vi fikk sitte på en tur med noen. Det var mange engelske biler på den tiden og det satte sine spor i en ung gutt. Mitt første møte med Morris Minor var et lege-ektepar på Holtet, der jeg vokste opp som hadde hver sin

Minor splitscreen som de brukte på sykebesøk rundt i nabolaget. Så plutselig, det må ha vært rundt 1960 de fikk sine nye. Med hel frontrute. Dette gjorde inntrykk. Jeg vokste så opp, stadig med interesse for biler og stadig kjøp og salg av biler. Jeg ble 30 år og fikk lyst på en hobbybil, noe eldre for moro. Jeg så på mye, mest engelsk og plutselig var den til salgs. En 1961 Morris Minor Saloon. Jeg falt for den og kjøpte den. Jeg hadde lest at det var en klubb for denne bilen og meldte meg inn 1984. Det var månedlige møter på Kjemisk institutt i Oslo og jeg dro på møte og der traff jeg Unni og John Boklund, Hans Volden, Reidunn og Olav Bjørge, Ole Jørgen Østby og jeg tror det var noen flere. Der var det kaffe og kaker og hyggelig prat. Men det som forundret meg den gang var at praten gikk om treff og festligheter og ikke om

Morris Minor. Det tok tid for en fersk Morris eier å forstå at klubben dreier seg om mer enn bilen. Tiden gikk og jeg ble bedre kjent med de andre og mitt første treff med nyrestaurert Minor var høsttreff i Halden i 1985.

Mitt første sommertreff var også Halden. Det var i 1988, det første treffet i en rekke som ikke er brutt ennå. Det ble mer og mer tid med klubben og i 1992 ble jeg valgt til kontaktperson for Oslo-Gruppen. Klubben ble nå en stor del av livet til Liv og meg og vi fikk stadig nye venner i miljøet. Vi var med på vårt første Primustreff i 1993, det siste på Dokka, og dette ble jo en årlig tradisjon. Etter noen år kom det medlemmer fra Danmark til oss på fredagen for å overnatte til vi skulle kjøre ut i skogen på Lørdag morgen. Plassen var nå på Rømskog hvor Reidunn og Olav har hytte og vi fikk bruke en flott plass der vi satt opp telter, brant bål og lagde mat på Primusene våre ut i vinterværet. Det var skiturer, skøyting og kjøring på isen.

Det var aking og selvsagt vaffelsteking. Det er etter hvert mange i klubben som har vært en tur i skogen ved Rømskog. En takk må sendes til Anne Ragnhild og Olav Bjørge som la alt til rette.

Sommertreff har vi arrangert, det første jeg var med på var Vik i 1994, det var en prøvelse, men vi kom igjennom. Så var det Horten i 1997 hvor Tove og Lars Hernes stod for regien. I 2003 var det på Sanngrunn hvor familien Bjørge la ting til rette. Så var det Koppang med Kim Arne & co og Rødberg der Evy og Ole ordnet opp.

Det har blitt mange turer og treff til Sverige og Danmark og flere det blir det! Vi opplever steder vi aldri ville sett uten å være med i Nordisk Morris Minor klubb og vi har venner over alt i Danmark, Sverige og Norge. Liv og jeg er veldig glade for opplevelsen det har vært og gleder oss til fortsettelsen.

NMMK i Sverige

af Urban Mattsson

Till skillnad från Norge och Danmark så har NMMK inte lika stort genomslag nationellt bland Sveriges Minorägare. Orsaken får man söka i flera omständigheter och den första var Svenska Morris Minor Registret, SMMR.

Registret blidades under 1970-talet av några entusiaster och hade sitt säte i Dalarna. Registret var aldrig någon förening/klubb utan mer som ett register över Morris Minorägare i Sverige. Registret gav ut en tidning, Bulletinen, och hade även träffar under de år Registret fanns. Vid några tillfällen var NMMK-medlemmar med (främst norska medlemmar) och det var också några gemensamma sommarträffar innan Registret lade ned sin verksamhet med rekommendation till dåvarande medlemmar att i stället ansluta sig till NMMK. I Registret fanns det kring 200 Minorägare vara en mindre andel anslöt sig till NMMK. Övriga antingen gick med i lokala/nationella flermärkesklubbar eller bara lämnade Registret.

För att vidmakthålla det Nordiska i NMMK så var det viktigt att medlemmar i Sverige arrangerade sommarträff var tredje år och då ett antal Morrisentusiaster från Jämtland åkte till träffen i Ålesund 1985 började det hända saker.

De åkte hem till Jämtland efter att de lovat att ha sommarträff 1987 i Östersund. De bildade sektionen NMMK Jämtland som rätt snart hade så många medlemmar att de började ge ut en egen tidning, JämtMinor, samt bildade en förening enligt svensk modell. Detta bland annat för att kunna förhandla fram tillstånd mm inför

1987 års sommarträff. För övrigt fortfarande den sommarträff som innehar rekordet för lägsta temperatur. För att kunna bekosta tidning mm införde klubben även en egen medlemsavgift – utöver medlemsavgiften till NMMK.

Genom åren så utkristalliserade sig en skiljelinje för medlemmarna i NMMK Jämtland. De som av olika orsaker inte ville/kunde åka på NMMKs sommarträff valde att enbart vara medlemmar i NMMK Jämtland och de som ville åka på nordisk sommarträff var medlemmar i båda klubbarna.

Samtidigt fanns det Minorägare – främst i södra och västra Sverige – som enbart var medlemmar i NMMK. Genom åren har Erling Holmin och Sören Kallin varit – och är – de som aktivt och uthålligt har hållit NMMK-fanan högt och gjort reklam för klubben.

Under tiden blev det mer och mer frågor från NMMK-medlemmar kring NMMK Jämtland och den avdelningen/klubbens verksamhet. Inför sommarträffen i Uppsala 1996 registrerades NMMK Jämtland som klubb och fick eget or-

ganisationsnummer (något jätteviktigt att ha i Sverige) och något år efter det så blev klubben medlem i Motorhistoriska Riksförbundet och fick därmed möjlighet att erbjuda förmånliga försäkringar till sina medlemmar. Samtidigt hade medlemsantalet stigit till väl över 100 och den stora majoriteten var inte medlemmar i NMMK.

Svenska sommarträffar: 1990 Arrangerade Thomas Eriksson sommarträff i Orsa, Dalarna. Thomas var en av de tidigare SMMR-medlemmarna som hade gått över till NMMK när registret upphörde. Efter den träffen började Västsverige under ledning av Erling Holmin och NMMK Jämtland att ansvara var sin gång sommarträffen skulle arrangeras i Sverige. Följaktligen var träffen 1993 i Trollhättan (rekord i regn), 1996 i Uppsala, 1999 i Vårgårda, 2002 i Sundsvall (rekord i antal soltimmar), 2005 i Ulricehamn (rekord i tromb), 2008 i Nyköping och 2011 i Furuvik (rekord i kortaste körning på lördagen). I 2014 var det Västsveriges tur och träffen var i Skövde (silverplats för längsta uppforsbacken).

Sommarträff Sundsvall 2002.

Inför 2017 var det klart att NMMK Jämtland lämnar samarbetet med NMMK och ombildas till Morris Minor Klubb Sverige, MMKS. Det hindrade inte från svensk sommarträff 2017 i Hjo och om man ska ge den något rekord så måste det vara att allt man kunde behöva var inom gångavstånd.

Det som även hänt under åren var bildandet av Svenska Morris/Wolseleyklubben med bas i Skåne. Med tre märkesklubbar som "konkurrerar" om Minorägarna i Sverige har NMMK en liten men trogen medlemsskara – som samtidigt har problem med att bli fler. De som är med i NMMK är de som uppskattar att träffa likasinnade från Norge/Danmark och som uppskattar samvaron på sommarträffarna.

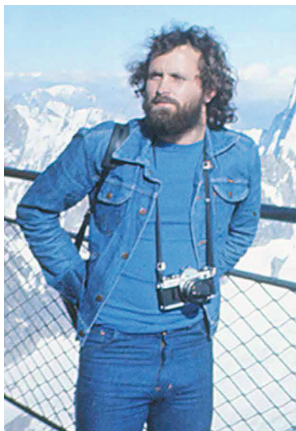
Sverige har ungefär lika många Minors i bilregistret som Danmark men de är spridda i många olika klubbar och då inte bara de som är märkesklubbar. Att få fler intresserade av NMMK är därför en ordentlig utmaning för de svenska medlemmarna. Ett annat bekymmer är att NMMK inte är medlem i MHRF vilket gör att NMMK inte kan erbjuda de förmånliga veterantbilsförsäkringar som finns på den svenska marknaden. NMMK kan inte heller bli medlem i MHRF då de inte accepterar mer än en klubb per fordonsmodell. Och den platsen har MMKS idag.

Med allt detta sagt så är det klart att det finns problem för NMMK på den svenska marknaden så framtiden är – i ett längre perspektiv – oviss.

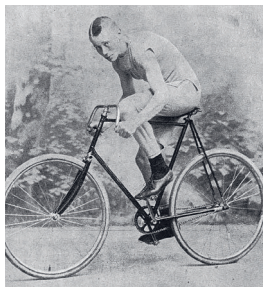
Min bilhistorie - hvorfor Morris MINOR?

Æ-001 Ole Østby

Jeg ble født på landsbygda, på Magnor ved sven-skegrensen i Norge i 1951.

Den første Morris ble vist frem lenge før det, nemlig i 28.mars 1913, før dette hadde William Morris produsert sykler.

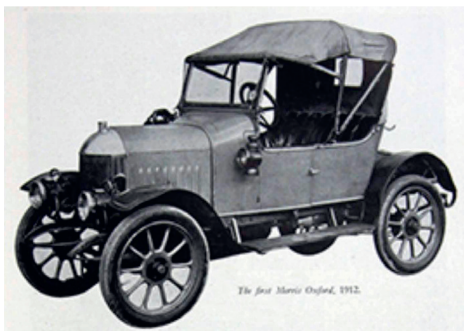

Min bestefar, var født i 1854, og om han pensjonerte seg som 65 åring, var vi fortsatt ikke kommet lenger enn til 1919. Jeg har ikke hørt at han noen gang har kjørt bil bare

at han syklet i en alder av over 90 år. Morris sykkel? Han døde 95 år gammel, 3 år før jeg ble født. Mine Morris gener kom neppe fra han! Men jeg har også vært veldig glad i å sykle. Sykkell! I 1894 vant nordmannen Wilhelm Henie verdensmesterskapet i banesykling. Han var far til den kjente Sonja Henie. Wilhelm var medlem av Oslo Velocipedklub, og fikk også 2. plass i VM i 1900, og 3 plass i 1895.

Hjemme på gården hadde vi i 1952 en Ferguson Gråtass, Dette er det første kjøretøyet jeg ser meg avbildet på, - engelsk!

I min tid, på femti tallet og utover fikk man jo kjøpt Morris biler, men jeg husker ikke at jeg la merke til verken Minor eller Oxford. Ute i vår del av verden var det fortsatt oppbygging etter 2. verdenskrig. I Norge gikk det sakte forover.

I bilkonstruksjonen var en norsk konstruktør med navn Poppe en viktig person for Morris, mer om dette en annen gang
Selvfølgelig husker jeg ikke hva slags biler som gikk i nabolaget tidlig på 50 tallet. Men jeg kan se på bildene av hva slags biler min far hadde. Mange bilfabrikker som eksisterte den gang, er borte i dag.

Det var vanskelig å kjøpe ny bil i Norge den gang, det måtte man ha spesialtillatelse til. Dette ble opphevet i 1960. En av fars første biler, en Peugeot 602 1935 modell, påvirket ikke meg.

Ikke heller den Chevrolet Master 1936 som er første bilen jeg husker at far hadde.

I 1957 flyttet familien til Oslo, pga av fars jobb-situasjon, men vi beholdt gården på Magnor.

I ti års alderen, på 60 tallet begynte min bil-interesse å vokse til mer enn de bilene man lekte med i sandkassen.

Far (1912-1999) likte engelske biler. Like etter 2. verdenskrig var det helt uaktuelt for han å kjøpe en tysk bil.

Og det ble 5 stk Rover før han senere kjøpte andre merker, også tysk på sine eldre dager. (type 75,90,90,3 Litre og 2000)

I nabolaget i Oslo var det mange gamle amerikanske og vesteuropeiske biler og nyere østeuropeiske biler, da disse var unnlatt kjøperestriksjonene. Noen nye vesteuropeiske biler så man, fordi personer i "viktige" stillinger fikk kjøpetillatelse. De østeuropeiske Wartburg, Ifa, Skoda, DKW og Trabant, likeså Warszawa, og fra USSR Pobeda, Volga og Moskvitch så man oftere som nyere biler.

Alle disse var morsomme, men fanget ikke min interesse helt, de engelske hadde mer sjarm og kvalitet!

Så her kommer nok min anglofile interesse inn, sterkt på grunn av min fars interesse for Rover. Likevel var jeg ganske ubestemt før min første bil ble kjøpt

Før man fikk lov til å ta bil sertifikat som 18 åring, hadde man ved fylte 16 år mulighet for, som nå, -å ta sertifikat for lett motorsykkel.

Penger hadde man spart opp, og lykken var enorm den dagen man gikk og kjøpte seg en brukt Honda Benly 125ccm.

Dette var datidens "Gold Wing" i lettvektsklassen, ingen over og ingen ved siden. Ett år senere, ble den stjålet, og en Suzuki A100 ble erstatningen.

På høsten 1969, etter 3 kjøretimer fikk jeg bilsertifikatet. Godt kjent med mc kjøring i Oslo trafikken og utallige "kjøretimer" hjemme på gården siden 12 års alderen gjorde susen Noen glattkjøringsbane eller mørkekjøring var ikke med i kjøreopplæringen den gangen. Glattkjøringstrening hadde vi gutta på landeveien, parkeringsplasser, og ikke minst på islagte vann, hvor det ikke var noen begrensninger før i tiden!

Fatteren var grei med å låne bort bilen. Den gang var det en Rover 3 Litre, og den råna, sladda jeg med som om det skulle vært en liten bakhjulsdrevet Ford Escort.

I Roveren var det mye treverk og skinn, og tykke tepper. Men, den brukte mye bensin. Dermed ble det i en Mini MINOR i stedet. Og den var jo helt fantastisk!!

Liten motor, men liten og lett, med utrolige kjøreegenskaper, lå på veien som en gokart. Den var 5 år gammel, og kostet meg 5.500 kr, like mye som 14 månedslønninger.

Dog tjente jeg ikke så mye som finmekaniker lærling den gangen.

Den var rød ved innkjøp, og fikk blomsterdekaler/merker. Hippie generasjonen!

Bilen fungerte godt, men blomster... jeg ville ha den mer sportslig. Den ble lakkert i grønn/hvit, fikk brede felger og mye ekstrautstyr, noe man fikk til Mini den gang. 3 år senere kjøpte jeg en Mini Pick up.

Denne fikk 1100cc motor, og ble med til Nord Norge når jeg var i militæret.

Pick up'en ble solgt 3 år senere, og min **MINI MINOR** ble ombygd til Cooper S, med skivebremses. 2 bensintanker og alt som skulle til. Den fikk ny lakkering hvert år, og var med på lange turer i Norge, og helt ned til Italia.

Det var ikke direkte lydløst inne i den når 45DCO Weberen hylte på fullt turtall med innsug-traktene rett foran speedometeret. Motoren ble tatt ut 3 ganger i året for mer tuning/overhalling.

Man ble etter hvert lei av å sitte på bakken og humpe, og man ville ha en "større" bil. Min bror Kjell som er 6 år yngre, og ikke mindre interessert i biler, foreslo at jeg burde kjøpe Morris Minor. Den hadde samme motor, som jeg kjente så godt fra Minien.

Her kunne man fortsette å trimme og overhalle hver 6 måned!

Kjell var da 18 år, og nettopp fått sertifikat. Vi hadde satt i stand en Mini (Mascot) også til han. Dermed ble det Morris Minor Van på meg, og ikke så lenge etter, også Minor på Kjell.

Den tredje og fjerde ble innkjøpt, deretter flere. Fint foreldrene våre fortsatt hadde gårdsbruk og god plass. Vi måtte sikre oss reservedeler trodde vi!

MIN Minor historie

001 Ole Jørgen Østby

Den første Morris Minor Van 68 ble registrert på meg i 1976.

Denne ble basisbilen i mange år, og ble lakkert i nye farger 4 ganger, her sees den som den ble kjøpt i grå, og i rødt som den ble parkert mange år senere.

Jeg ble veldig glad i Minor Vanen, likte den bedre og bedre for hver dag. Den ble utbedret og lakkert mange ganger, fikk bedre bremses, 1275 motor med modernisert topp-, kamaksel, grenrør og Weber 45DCO. Aluminiumsfelger fikk den også, allerede i 1982.

Den deltok på Sommertreff i mange år. I 1989 ble sommertreffturene overtatt av en nyrestaurert 4d fra 53, så godt som original bortsett fra den lett tunede 1100 motor.

Der hadde alle enkeltkomponenter blitt tatt fra hverandre, fra de store deler som motor og girkasse til vindusviskermotor, bensinpumpe og retningsvisere osv. Den fungerte og fungerer fortsatt meget godt, også med MKP eller Lillebror på slep, takket den lett moderniserte 1100 motor og det gamle bakaksel fra 53.

Jeg er nøye med oljeskift, god motorolje og alt annet korrekt justert, og smurt. Da tåler den time etter time på fullgass med påhæng som danskene sier.

Nederste bilde, mine to som brukes aktivt, flere Minorer står i garasjen, 3 til med skilter på og flere mer eller mindre ferdige prosjekter. Jeg skal bli 200 år!!

Primustreff 1984

Primustreff

001 Ole Jørgen Østby

Primustreff, det er Norge kjent for. Ordet primustreff kom fra de hardhause norske, og utenlandske vintermotorsykkelførerne som flere år tidligere hadde begynt med primustreff dypt inne i de norske skoger midt på vinteren. Dette ville vi i Oslogruppa også gjøre. 25-26 februar 1984 ble første gangen. Treffstedet de første årene var oppe på fjellet på Dokka, mye snø, og ofte godt og kaldt.

Første året leide vi et militært telt. Og primusvafler ble et begrep, vi jukset litt og hadde allerede da med oss strømagregat.

098 Arne til v, og 026 Hans i rødt.

001 Ole til v, og 005 Olav i rødt.

1985 Primustreff i snøhule

Det største minnet fra primustreff var året etter, da lå jeg, 001 Ole, 026 Hans og 098 Arne i snøhule. Vi var bare 3 personer så det gikk kjempefint. Det var en herlig opplevelse, som jeg gjerne skulle gjort igjen. Selv om det var kaldt ute, så var det behagelig inne, når kuldegropen var ordentlig laget.

Arne, Hans, Ole, Olav, Reidun og John i forgrunnen på Dokka.

Senere fikk vi besøk av både svensker og dansker på Dokka treffene.

Etter mange fine år på Dokka, ble det deretter fine år på Rømskog. 005 Olav ble den store primusgeneralen, med god hjelp av deltagerne! Hytta deres var like i nærheten, slik at enkelte allerede den gang fikk sove innendørs.

Vi har gått på ski, vi har gått på skøyter. Vi har hatt akekonkurranse, fiske konkurranse og andre konkurranser. Vi har kjørt "Morris Vinterrally" og vi har kjørt på Minor på isen. Vi har vært med motorsaga på vedsanking, og vi har vært på grevlingsafari.

Vi har hatt mange gode timer rundt leirbålet med musikk til de sene nattimer. Vi har ligget sammen i det store teltet og snorket og gazzet

sammen. Og tidlig om morgenen i verste kulda på avreisedagen hadde vi startkonkurranse. Da var det viktig at Minoren var 100 % i orden om man skulle vinne den konkurransen. Opplevelsene har vært mange og store. Vi er en familie! Både unge og gamle har vært med! Danske og norske primusdeltagere gjestet også treffplassen en gang uten snø. Olav og Reidun og Anne Ragnhild inviterte til 17. mai feiring inne i de norske skoger.

Våre trofaste primusdeltagere fra Danmark arrangerte primustreff for oss nordmenn i Trelleborg 2014. En virkelig Viking opplevelse!

Fra 2016 har 003 Kjell overtatt **PRIMUSTREFF** tradisjonen, som nå arrangeres på Eidskogen, og primustreff deltagerne sover innendørs, enten i den fine hytta, eller i en godt isolert og ved-opvarmet stall.

Slik kan vi fortsette i mange år fremover.

Her koser vi oss i gapahuken.

Men det er utallige mange gode opplevelser fra mange primustreff som er brent seg fast i hjernen. Mange dansker som har kjørt langt, mange år, for å få seg varm mat fra primus, varme vafler og natt ute i telt.

Vårtreff og Høsttreff

Oslogruppa (Van-gruppa) på et av sine første høsttreff i Larvik.

Forruten Primustreff og Sommertreff hvert 3. år så har vi i Norge arrangert både vår- og høsttreff og deltatt på små og store markeder. Hver høst møtes vi sammen med Albion,

Vårtreff Magnor

-Norsk British Bilhistorisk Forening på Biri Markedet til langhelg sammen med andre

Engelske biler og hundrevis andre. 116 Roar er meget aktiv i Albion, de siste årene som redaktør.

Og dette har vi holdt på med i 40 år, ikke rart tiden har gått fort. Vi i NMMK Norge har aldri vært så veldig mange, men vi er flinke til å møte opp, og vi er ikke redd for å kjøre mange km for å treffes. Noe av gleden er å sitte timevis

i en Morris Minor, gleden å se at den kommer frem og tilbake uten problemer. Godt å høre A-motoren summer jevnt og trutt. Vi har hatt jevnlig besøk både fra svenske og danske medlemmer også på disse treffene.

Fagernes, Hurdalen, Larvik, Bogstad, Skarnes, Rømskog, Fredrikstad, Magnor, Koppang, Halden, Horten, Nesbyen, Røros, Ørje Vik, Magnor, Kongsvinger med flere. Høsttreff ble ofte testtreff for sommertreff året etter.

Høsttreff Finnskogen

Livshistorie på værkstedet

*Af Ruthy & Oluf Søgaard,
Søndermarksgade 40, 8643 Ans*

Vi startede vores forretning i 1967, med alm. rep. af alle typer biler og traktorer og en Morris 1000 ind imellem, flere af daværende bilhandlere i Silkeborg kom til os for at få repareret og synet deres Morris 1000 biler. Man havde fundet ud af, at jeg havde en del erfaring ang. Morris 1000, da jeg havde lært faget ved Morris forhandler Aksel Østerdal i Grauballe. Min læremester var mekaniker Arne Bach, som forpagtede reparationsværkstedet ved Aksel Østerdal. Her blev jeg den første Lærling, start 1. juli 1956 og afsluttede 1. juli 1960 med svendepøven, som jeg bestod.

Jeg servicede alle de nye Morris Minor biler Østerdal solgte i de fire år - det hed jo leve-rings eftersyn og klargøring ved salg, efter 1500 km. Kom første serviceeftersyn, med tryksmørring af 10 smørenipler 6 stk i styretøj 2 i håndbremsekabler 2 i kardanaksel for og bag. Olien i oliebadsluftfilter blev udskiftet samt oliefilter og motorolie blev udskiftet, alle hængsler og låse blev smurt. Trykluft i alle hjul blev kontrolleret, kølervandstand og frostvæske blev kontrolleret. Tandstangen blev tryksmurt ved 15.000 km. - med 140 gearolie.

Jeg blev soldat i Varde fra 4. juli og blev ud-taget til batterimekaniker for 4. feltartilleri, og blev hjemsendt 1/11-1961.

Nu skulle der repareres Morris biler i fritiden. Til hverdag arbejde jeg som svend flere forskellige steder i Silkeborg og nærmeste opland, hvor jeg så også blev gift med Ruthy i 1963.

Vi byggede et lille parcelhus på 90 m² og en garage (hobbyværksted) med krydsgrav på 70 m² i 1964-65. Her startede vi egen forretning i 1967, vi blev dog forbudt af kommunen at drive autoværksted i et parcelhuskvarter, men vi fik dispensation til maj 1970. Vi var så heldige at vi kunne købe et nybygget smedeværksted, der blev til salg, da ejeren rejste til Australien. Det blev udvidet fra 80 m² til 180 m² i 1971. Skæbnen ville jeg havde en bondemand som kunde, der lige havde solgt sin landejendom. Han kom ind for at få smurt sin bil. Snakken gik på hushandel, han ville finde et lille parcelhus i udkanten af Silkeborg. Det havde vi jo, så det købte han kontant med det samme. Vi kunne nu koncentrere os om vort nye værksted, hvor vi så flyttede ind i lagerlokalerne. Køkken og toilet var der jo.

Travlheden på værkstedet blev større og større, så vi fik to mand ansat en mekaniker og en pladesmed. Senere udvidet til fire mand i en længere periode, da rep. og salg af Morris 1000 blev mere og mere. Kundekredsen blev større og større, ifølge min statistik havde vi 139 faste kunder op gennem halvfjerdserne og firserne. Fire mand var for meget for mig, det kunne jeg ikke styre - de blev reduceret til to mand igen. En mekaniker som var ansat 17 år fra først i halvfjerdserne til sidst i firserne.

Vi havde i mellemtiden fået tre sønner Kurt, Kent og Kim. Kurt har gået på værkstedet

siden han kunne gå selv, kørte på trehjulet cykel på fuld RÆS rundt på værkstedet og BUM så kørte han på gravkanten og tippede i smøregraven. Selvfølgelig vrælede han, men det var nok mere chokket end han slog sig, for kort tid efter var der ful ræs på igen (det var på vores gamle værksted (garage) - Kurt var da to tre år. Siden han begyndte i skolen, og når han kom hjem, var han altid på værkstedet (vores nye værksted med smøregrav og et stk. ensøjlet lift). Som 8 -9 årig begyndte han at svejse og skrue i biler, som 12 årig havde han lavet sin første bil, en Pick Up med træ lad. Han havde i samarbejde med en af vores naboer fået ham til at male bilen med en støvsugersprøjte, den blev ganske flot, den blev kørt ind over vores smøregrav.

Kurt monterede div. dele efter lakeringen. Samme dag kom en af vores kunder ind på værkstedet, han havde lige modtaget et stort beløb fra forsikringen, da hans bil var blevet totalskadet, så han ville købe en anden bil. Da han så Kurts Pick Up ville han købe den. Kurt forlangte 14000 kr. for den, han troede ikke kunden ville give så meget, men kunden rakte ind i sin inderlomme og tog 14 tusinde lapper frem og gav Kurt dem. Pludselig havde Kurt ingen bil mere, men nu havde han jo penge til at købe sig en MG Midget sportsvogn, som han altid havde ønsket sig.

Kent, vores mellemste søn, viste sig at være meget musisk så efter gymnasiet gik han på musikkonservatoriet på den Rytmiske Linje, så musik er blevet hans levevej.

Kim, vores efternøler, er gået medievejen og blev film og TV producer, han har været med til at lave mange forskellige film. Mens han

gik på Medieskolen i Viborg kom han hjem en dag og sagde, at de på skolen havde spurgt, om der var nogle som kendte en eller anden "skør person" der havde et eller andet de kunne lave en film over. Straks var Kim der "ja, min far" - han har en del med Morris biler at gøre. Det resulterede i at der kom en flok af hans kammerater fra skolen, de ville lave en film om vores virke på værkstedet. De gik hos os i tre dage fra morgen til aften (det var jo et led i deres uddannelse) - det blev til ca. 11 minutter film.

En søndag ringede en mand fra Århus, han ville købe en Morris 1000 til hans kæreste og spurgte om han måtte komme sammen med hende og se, hvad jeg havde stående. Det kunne godt være han tog en kammerat med, det var OK. De kom om eftermiddagen, standsede deres bil ude på vejen. Ind kom han og kæresten og præsenterede sig samt kammeraten, som hed Christian. Jeg henviste dem til bilerne ude på pladsen foran.

Christian begyndte at spørge mig om alt ting han var meget interesseret i bilerne og værkstedet, vi fik en god dialog i gang, hvor jeg ind imellem tænkte, at den mand har jeg set før, men hvor? Pludselig gik det op for mig,

at det var Kronprins Frederik (som jo også hedder Christian). Og derved fandt jeg ud af, at det var hans bodyguard der var med. Så det handlede ikke så meget om at købe bil, men et godt påfund for Kronprinsen at komme og se et stykke hverdag i Danmark. De sagde farvel og blev enige om at komme tilbage til bilkøbet en anden gang (det var da Kronprinsen studerede i Århus).

Der gik ca. et år så blev jeg ringet op af en journalist, der ville skrive lidt om mig og mine Morriser. Vi blev enige om en tid. Dagen oprandt og damen kom ind (flot pige, godt skruet sammen) og præsenterede sig og fortalte, at hun havde jo været her før. Nå, tænkte jeg, hvornår?? For ca. et år siden da var jeg fotomodel og kæreste med Kronprins Frederiks bodyguard, vi var her for at se bilerne. Jeg er nu blevet journalist, derfor vil jeg skrive om dig og dine Morriser. Samtidig købte hun en Morris af mig. En anden gang fik vi besøg af sangeren Roger Whittaker. Han havde haft en koncert i Silkeborg og var ude at køre en tur med hans manager. De kom forbi vores værksted og så en 8-10 Morriser sammen med en MG TC Special model, som vi havde haft inde til rep. for en kunde. Den ville Roger Whittaker købe, for det var lige den model, han ledte efter. Men den bil kunne jeg jo ikke sælge, da det var en kundefil.

En kunde kom ind, han havde et problem når han kørte på ujævn vej, så larmede det på fra venstre forhjul og ophænget, han havde selv restaureret bilen fuldstændig, men den larm kunne han ikke finde ud af. Nå, men min daværende mekaniker gennem 16-17 år og jeg begyndte fra en side af og udskiftede

støddæmper, forhjulsnæv, styretøjsophæng, spindel, stræbearm, styrekugle og tandstang. Men intet hjælp, lyden var der stadig. På den igen adskillelse og de gamle ting tilbage igen, da vi så havde skilt det hele igen, tog vi lige Torsionstangen og øjebolten igennem vangen af. Da blev vi opmærksomme på to mærkelige blanke pletter på indersiden af torsionstangen. Det viste sig, at de to bolte der går gennem vangen og spænder bremsehovedcylinderren fast, var vendt forkert. Boltene er med meget fladt hoved, derfor skal de vende med hovedet ud mod torsionstangen, for når bilen kører i ujævn terræn, så bevæger torsionstangen sig som flitsbue og rammer så enden af de to bolte, derfor larmer den. Vi vendte de to bolte om, så møtrikkerne vendte ind mod midten af vognen, vi samlede det hele sammen og prøvekørte bilen. Larmen var væk. Jeg har givet mange telefonkonsultationer gennem tiden til Morris ejere ang. det specielle problem.

Vi har uddannet 5 lærlinge gennem tiden, alle med bestået svendep prøve. Desværre måtte jeg ned med nakken i 1992, da jeg fik en blodprop i hjertet. Den passerede heldigvis og gik i opløsning, men den tog gnisten og energien fra mig i lang tid. Op gennem 1990'erne kunne jeg godt se, at kundekredsen blev mindre og mindre, da mange af vores kunder havde skippet deres Morris Minor og købt ny og mere moderne bil. Vi klarede reparationerne med to lærlinge indtil 1997 - herefter gik jeg alene med lidt hjælp fra en førtidspensionist. Juni 1999 gik jeg på efterløn og lukkede forretningen, købte en ejendom i Ans hvor der var en stor hal, nogle små huse og 50000 m² skov med juletræer. Her kunne jeg have min bilsamling på 71 Morriser. De blev solgt til indkøbspris op gennem 00'erne. Tilbage var min regulære samling der bestod af en Morris i to dørs personvogn, en fra hver årgang fra 1949 af, da Morris Minor kom til Danmark til slut produktionen 1971.

De 23 modelårgange blev subleret af en Pick Up, en Van, en cabriolet, en træmodel - såkaldt bindingsmodel, en dansk bygget varevogn, kaldet DOMI Van, en 4 dørs personvogn + en Austin A 40 Futura, og seneste en pinkfarvet Morris Minor Million (1000000) fra 1960 + et stk. Morris Oxford 1953 og et stk. Oxford 1958. Da jeg jo bliver ældre, tænkte jeg, at den bilsamling skal reduceres - det begyndte jeg med i 2010-11. Nu er der 3 tilbage til salg + 3-4 "pille biler" og 5 beholdebiler; cabriolet 1949 personbilen, millionbilen, træmodellen og DOMI Van.

Mine fritidsinteresser – blev her medlem af Silkeborg Mandskor i 1976 og har sunget der hver torsdag aften i 41 år. Jeg blev optaget i Odd Fellow Loge 56, Silkeborg. Min hustru Ruthy har arbejdet som sygehjælper på plejehjem i Silkeborg i 40 år. I hendes fritid involverede hun sig i humanitær arbejde, Først Hjælp Polen 12 år, siden Gambias Venner i

20 år. Vores fælles interesser er veteranbiler og træf, koncerter, teater og familien m.m. Jeg har solgt to Morris Minor til teaterforestillinger, en til Viborg Ungdomsteater og en til Silkeborg Ungdomsskole Teater. Jeg måtte ribbe dem for motor og gearkasse, for vægtens skyld, da de jo skulle ind på scenen. En Morris blev solgt sammen med tre motorer til en Ungdomsskole i Brønderslev til Undervisningsbrug. Jeg har købt og solgt Morris biler over hele Landet og enkelte til Tyskland, Holland, Belgien, England, Norge og Sverige. 7-8 motorer er solgt til racerfører på Jyllands Ringen (Morris motoren er den motor, der bedst kan holde til bil ræs).

I 1984 da vores Søn Kurt var i lære, blev vi opfordret til at lave en Morris Pick Up, der kunne leve op til de store truckere, og det lykkedes. Med stor iver gik Kurt og jeg i gang med at adskille en Pick Up - vi startede med at forlænge kabinen med 16 cm. for at gøre plads til de to lodrette udstødninger. Kabinen

blev betrukket indvendig med plys og med stereobænk i loftet. Udvendig med lystavle på taget, to Michelin mænd på hver side af tavlen, hvor der stod Mr. Minor. To trykluft

horn på hver side. Tryklufttanken blev monteret inde under træladet. Bagenden blev monteret med anhængertræk Dobbelt baglygter, Slinger lygter og baklys. Foran med Kinguro bøjler og forkofanger i rustfri stål. Midt i halvfemserne lejede Poul Vejvad salgspladsen foran værkstedet til hans bilsalg. I firserne var der flere som ikke kunne finde mig i telefonbogen og heller ikke på 118. Jeg ringede på 118 og talte med en dame, jeg synes jeg kunne kende hendes stemme, det viste sig jeg havde solgt en Morris til hende for nylig.

Hun var kvik og sagde, at hun ville skrive MORRISMANDEN på hendes skærm, så hendes kollegaer nemt kunne finde mit telefonnummer. Folk ringede 118 og sagde, de ville have telefonnummer på en mand i Silkeborg, der gjorde meget i Morris biler, dette var jo et begreb, så derfor blev mit kendingsmærke: MORRIS MANDEN.

Salg av Morris i Norge

Ole Jørgen Østby

Opp igjennom årene har det vært mange private importører av Morris. Morris ble i BMC 1952.

På 50 og 60 tallet, Minorens glanstid i Norge, ble det solgt en godt antall BMC produkter.

Morris og Austin var kanskje de som hadde de største salgstallene. Men det var ikke bare en importør, men flere.

Morris ble solgt både av Skodtvedt i Oslo, og Wigand i Bergen. I Trondheim var det antagelig 2 importører BMC byttet navn til BMH i 1966. I 1968 når Leyland oppsto, ble Leyland egen importør for Morris i Norge, alle småimportørene forsvant.

Den nyeste Van jeg har hatt, hadde den store lyseblå Leyland chassis number plate, ikke montert på torpedoveggen, men på innsiden av fordøren!

Like etter klubbens oppstart forsøkte vi å få ut informasjon om Morris salget hos de tidlige forhandlerne, men det var liten interesse å gi ut slikt. Det er kanskje på tide å forsøke igjen nå som man har www!

Jeg føler det slik, at det var et jevnt salg av Minorer i Norge, hvor de siste sedanmodeller ble solgt i 1960-61. Nyere "Super 1100cc" modeller så man sjelden i Norge, i så fall tror jeg disse var brukimportert.

Pejrup Autoværksted v/Peder Mikkelsen

Reparation og vedligeholdelse af klassiske biler
Speciale Morris Mini og Morris Minor.

Salg af nye, brugte og renoverede reservedele

Træffes mandag til fredag 7.00-19.00
samt weekender efter aftale

www.dr-morris.dk • Mobil 21 26 40 52

Senere ble det solgt Varebiler og Pick-up omkring 1962 og 1965 og 1967-68.

I 1968 var Morris Minor Van (1/4T) en av de billigste bilene på markedet, med en pris på 12.000 norske kroner (NOK)

I følge prisindeksen/kroneverdi ville dette vært 115.000 NOK i 2018

Mini/Mascot/Hundkoja til sammenligning:

Morris Mini 850cc: 14.000 nok,

1000cc:16.000nok. Cooper 22.000nok,

Cooper S: 35.000nok

Historien sier at Cooper S var priset så høyt i Norge var fordi importøren Skotvedt selv konkurrerte med denne, og ikke ville ha konkurrenter!

I tillegg til Morris Mini, ble det solgt 1100g 1300 som var typenavnet på de større forhjulsdrevne Morris og Austin. Likeså den store Morris 1800.

Så kom Morris Marina som skulle erstatte Minor, - og redde Morris navnet, med det gjorde den dessverre ikke.

003 Kjell sin Morris Marina

Afsender: Nordisk Morris Minor Klubb
Poul Matthiesen, Violvej 1, DK-6400 Sønderborg

ISSN: 1603-3728

Ved al henvendelse til klubben bedes du venligst oplyse dit medlemsnummer, som står på denne side ovenover dit navn og adressen. Adresseændring kan registreres i din profil på hjemmesiden eller sendes til info@nmmk.dk eller tlf til sekretær Poul Matthiesen.

